

ønsket noget mere end det, de her faar, men jeg tror, at Foreningerne kan være tjente med i nogen Grad at renoncere, og jeg ved da ogsaa fra den Forbindelse, jeg har med disse Foreninger, at det vil man for de fleste Foreningers Vedkommende godt kunne gøre. Saa er der Hensynet til Statskassen, om Statskassen kan være tjent med en saadan mindre Afgift. Der har tidligere fra Statskassens Side været forlangt en betydelig større Afgift, noget lignende som den, der svarer ved de offentlige Auktioner. Men jeg kan ikke skønne rettere, end at Statskassen godt kan være tjent med en saadan lille Afgift som den, der her sættes. Thi samtidig med at der sættes en Afgift, begrænses det, som Foreningerne maa sælge, til Husdyr og Landbrugsprodukter, og for disse Effekters Vedkommende er det saaledes, at der er mange, mange Maader at omsætte dem paa, Maader, hvorved der ikke paa nogen Maade tilflyder Statskassen nogen Indtægt. Det kan altsaa ikke siges, at Statskassen, ved at der sættes en saadan mindre Afgift, gaar Glip af en Indtægt, som den hidtil har haft. Sagen skulde jo ogsaa ses i Forhold til andre Erhverv. Men for Landbruget er der, som jeg har nævnt, en ganske særlig Situation; en saadan Situation er der ikke for andre Erhverv. Hvis det var Tilfældet, maatte man selvfølgelig tage det under velvillig Overvejelse, idet Landbruget ikke skal have nogen Forret fremfor andre. Men en saadan gives der heller ikke Landbruget i det Lovforslag, som her foreligger. Loven er altsaa, som jeg begyndte med at sige, en midlertidig Lov, en Lejlighedslov, og de Foreninger, der nu gennem en Del Aar har afholdt Auktioner i Tillid til, at det havde de Lov til, at det var fuldt ud lovligt, venter paa en Afgørelse, som dette Ting nu skal træffe; de venter paa at faa Klarhed over Stillingen, og jeg vil haabe, at dette Tings Medlemmer vil indse, at disse Foreninger, efter hvad der foreligger, har Krav paa at faa en saadan Klarhed. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget med de Ændringsforslag, jeg har omtalt, til Tingets Velvillie.

forslag, fremsætte et Par Bemærkninger. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at denne Lov er at betragte som en midlertidig Lov, som en Lejlighedslov, men netop derfor har Mindretallet stillet de Ændringsforslag, vi stiller, idet vi ikke gerne vil, at en midlertidig Lov, en Lejlighedslov skulde indføre saa nye og saa gennemgribende Bestemmelser paa disse Omraader, som det foreliggende Lovforslag i øvrigt vil have indført. Flertallet har i sin Betænkning fremsat en Grund, hvorfor dette Lovforslag er fremsat. Flertallet har sagt, at det var den Omstændighed, at der var opstaaet Auktioner under Former, som ingen kunde være tilfreds med, som havde foranlediget for det første, at Landboforeningerne selv havde taget disse Auktioner i deres Haand, og dernæst, at de havde administreret disse Auktioner paa en saadan Maade, at de formentlig var kommet i Strid med de bestaaende Love eller Anordninger paa disse Omraader. Derfor var dette Lovforslag fremkommet. Jeg vil hertil gerne sige, at den egentlige Grund til, at Landboforeningerne er kommet ind paa denne Form for Omsætning af deres Husdyr og deres Produkter, er Forandringen i Landbrugets Stilling gennem de sidste 50 Aar. Vi har ingen Lovgivning, ingen nye Bestemmelser faaet med Hensyn til Auktionsvæsenet gennem en lang Aarrække, men vi har indenfor Landbruget været under en voldsom Udvikling med Hensyn til Omsætning af Besætning og Produkter. Ærede Medlemmer, der kender noget til Landbrugets Stilling for et halvt Hundrede Aar siden, ved, at den Omsætning, der da fandt Sted indenfor Landbruget, skete ikke nær med de Hensyn for Øje, som man nu tager indenfor Landbruget, naar man vil omsætte sine Husdyr og sine Avlsprodukter. Samtidig med denne Udvikling indenfor Landbruget og dets hele Driftsform fremstod der ogsaa det Ønske hos Landbruget, at den Omsætningsform, man tidligere havde gennem Auktionerne, og som ikke i alle Tilfælde var heldig, i nogen Grad kunde komme ind under Landboforeningernes Domæne, og at Landboforeningerne kunde føre en effektiv Kontrol i denne Henseende, specielt i den Retning, at naar der handlede med Husdyr, var man i

Maegaard: Jeg vil gerne paa det Mindretals Vegne, som har foreslaaet en Del Ændringer til det foreliggende Lov-